

Wij geven onze twee kinderen thuisonderwijs, dat doen wij met passie en vanuit volle overtuiging omdat dat onderdeel is van onze levensovertuiging . Wij volgen onze kinderen in hun persoonlijke ontwikkeling waarin we leermomenten onlosmakelijk verbinden en verweven met ons gezinsleven. Thuisonderwijs geven aan je kinderen is intensief en de beslissing om dit te doen wordt daarom niet lichtvaardig genomen.

We maken gebruik van ons recht om onze kinderen te onderwijzen en doen niks illegaals toch voelt het alsof je gedoogd wordt.

Dit wetsvoorstel voelt als tegenwerken en ontmoedigen ipv ondersteunend en kwaliteits verhogend. Wij vinden het op allerlei punten een grote inbreuk maken op onze persoonlijke levensfeer vooral de gesprekken en verplichte thuisbezoeken waarbij gezinnen continue moet leven met de dreiging dat je je vrijstelling kwijt kunt raken.

In dit wetsvoorstel worden er strengere eisen aan ouders gesteld dan aan sommige scholen waarom is dit nodig? Wij willen de vrijheid behouden om onze kinderen ook te laten onderwijzen door onze partners of derden die wij geschikt achten.

De manier waarop dit wetsvoorstel tot stand is gekomen doet geen recht aan de welwillendheid van onze verenigingen.

Wij willen als thuisonderwijzers via onze verenigingen meebeslissen over de kwaliteitseisen betreffende het onderwijs van onze kinderen.

Ook zou wat ons betreft het op deze manier inhoudelijk toetsen op kwaliteit, inhoud en vooruitgang onlosmakelijk verbonden moeten worden met het erkennen van thuisonderwijs als aparte onderwijsvorm en dus ook vrij toegankelijk voor ieder kind ook na schoolgang.

Hopelijk komen we opnieuw in gesprek zodat er een wetsvoorstel komt wat ook door de thuisonderwijzers geaccepteerd en gedragen kan worden.